

PAPUS

REÎNCARNAREA

**EVOLUȚIA FIZICĂ, ASTRALĂ ȘI SPIRITUALĂ
SPIRITUL ÎNAINTE DE NAȘTERE ȘI DUPĂ MOARTE**

CUPRINS

I. Cum privește moartea un filozof ? Mortii sunt călători momentan absenți. Moartea pentru patrie.....	5
II. Reîncarnarea. Definiție. Istoric. Texte. Alcătuirea omului. Reîntruparea corpului fizic. Gândirea, mecanis- mele și acțiunea sa. Metempsihiza.....	10
III. Reîntruparea principiilor astrale. Evoluția formelor fizice în astral.....	39
IV. Reîntruparea principiului spiritual. Constituirea ființei umane..... Reîntruparea normală. Moartea pământească..... Iubirea în Plan Astral..... Alcătuirea Ființei Astrale..... "Peisajul astral"..... Iubirea astrală..... La apropierea morții..... După Moarte..... Măsurarea timpului la Hinduși.....	51 54 55 57 60 62 65 70 71

V.**Reîntoarcerea în materie.**

Misterele nașterii.....	74
Reîntruparea copilului. Fixarea spiritului în creierul copilului.....	86
Reîntrupări anormale.....	90
Sinuciderea.....	91
Egiptenii și dublura.....	93

VI.

Viața socială și reîntruparea. Opiniile clasiciilor.	
Karma și Reîntruparea. Modificarea destinului prin rugăciune. Cuvintele Învățătorului Spiritual. Cele trei apariții ale unei imagini. Încercările.....	
	96

VII.

Limbajul spiritului.	107
Uitarea și reîntruparea.....	109

VIII.

Solii Tatălui. Familia blestemată. Evitarea sinuciderii. Viziunile astrale, sălașul lui Trophonius. Reîntrupările ciclice. Ioana d'Arc. Cartea Vieții. Reîntoarcerea spiritului. Binecuvântarea Tatălui	
divin.....	116

ANEXE

Reîntruparea și religiile.....	126
Reîntruparea (rezumat ilustrat).....	133
Transmigratia sufletelor. Beatitudinea finală. (Cartea XII a lui Manu).....	137
Krishnaismul și budismul.....	155
Reîntruparea umană	156
Reîntruparea în ezoterismul ebraic.....	171
Reîntruparea și transmigratia sufletelor În Tibet.....	186
Legat de reîntrupare.....	207
Valea Josaphat.....	212

I **CUM PRIVEȘTE MOARTEA UN FILOZOF ?**

**MORȚII SUNT CĂLĂTORI MOMENTAN ABSENȚI.
MOARTEA PENTRU PATRIE.**

Schimbarea ce survine în existența unei ființe în momentul morții este percepută prin prisma ideilor ce-lor ce continuă să trăiască pe pământ. Ființa ce va muri urmează de fapt legile imuabile fixate de Natură și își continuă evoluția fără ca în aceasta să intervină credințele sale intime. Dacă, aşa cum vrem să credem cu tărie, ceva din noi persistă într-un alt plan, aceasta constituie un fapt pe care-l vom constata cu toții la timpul potrivit. Ce rost ar avea o dispută în necunoștință de cauză ?

Deoarece legăturile în plan fizic dintre cel mort și cei vii se rup prin moarte, aceștia din urmă trebuie să găsească răspuns la întrebări fundamentale, răspuns ce depinde de maturitatea de gândire a fiecăruia.

Pentru unii, moartea înseamnă sfârșitul a tot ceea ce Natura a realizat până atunci. Inteligența, sentimentele, afecțiunea, totul dispare brusc și corpul redevine materie vegetală, minerală sau se transformă în fum.

Pentru alții, moartea constituie o eliberare. Sufletul, transformat în întregime în lumină, se desparte de corpul fizic și își ia zborul către ceruri, înconjurat de

Autor: Papus- Gérard Anacle Vincent Encausse
Titlu: Reincarnarea
copyright Best Business
copyright: Dexon Office srl, 2017
comenzi: www.aldopress.ro
ISBN: 973-86618-0-3

îngeri și de entități spirituale benefice.

Toate celelalte credințe, intermediare, sunt situate între aceste două opinii extreme.

Panteiștii consideră că personalitatea defunctului intră în marile cicluri ale Vieții Universale.

Misticii cred că Spiritul eliberat de învelișul material continuă să existe încercând să salveze prin sacrificiul de sine pe cei care încă suferă pe pământ.

Inițiații aparținând diferitelor școli urmăresc evoluția ființei în diferite planuri ale Naturii până în momentul revenirii acestei entități, care, prin proprie voință, vine la întrupare într-un nou corp fizic pe planetă pe care mai are de plătit datorii.

Moartea pentru patrie eliberează aproape întotdeauna Spiritul de reîntoarcere sau de reîntrupare...

Câte opinii, câte dispute, câte polemici pentru un fenomen natural a cărui explicație suntem convinși că o cunoaștem !

Dacă ni se cere părerea și dacă și cititorul dorește să o cunoască, vom spune că morții de pe Pământ sunt cei vii dintr-un alt plan al evoluției. După părerea noastră, Natura este avară și nu lasă să se risipească în neant nici una din creațiile sale. Creierul unui artist sau al unui savant este rezultatul unei îndelungate și lente evoluții. De ce să dispară totul dintr-o dată ?

Dar fiecare are dreptul la păreri proprii !

Astra inclinant, non necessitant. Ne vom expune punctul de vedere fără însă a-l impune nimănui.

Atunci când o persoană dragă călătorește pe meleaguri îndepărtate, o urmărim cu gândul și cu inima împăcată. Am dor să convingem cititorul că morții noștri nu au dispărut pentru totdeauna; sunt doar călători într-o

altă dimensiune, în care vom ajunge cu toții, dacă vom evita disperarea și sinuciderea.

Cerul este acolo unde îți este și dragostea, spunea Swedenborg. Domnul nostru, Iisus Christos, al cărui nume este scris în ceruri de la crearea Pământului, este un Mântuitor pe toate planurile și nu un călău. El, care cunoaște toate durerile și toate neliniștile, încearcă să reunească în marea sa iubire și pe cei ce plâng aici, și pe cei ce poate ar dori să strige din-tr-o altă lume: *Nu fiți trăși, suntem aici, iar dragostea noastră trăiește în voi și pentru voi...*

Este împede că, aşa cum pe Pământ ocupățiile și rangul social sunt diferite, nu există reguli fixe pentru evoluția în ceea ce numim Planul Invizibil.

După o perioadă de somn de durată variabilă, fără suferințe datorate lipsei materiei terestre, spiritul se trezește pentru a-și începe noua existență.

Pentru început, îi contactează pe cei dragi rămași pe pământ, încercând să comunice cu ei fie telepatic, fie printr-un intermediar aleator.

Comunicarea între planuri diferite nu trebuie făcută forțat, pentru că este întotdeauna delicată și poate prezenta și o serie de pericole. Când, datorită unei dorințe sincere sau în urma unei rugăciuni înflăcarate însotită de un act de caritate pe plan fizic, moral sau intelectual, i se permite Spiritului să se manifeste, acest lucru se face în aşa fel încât să se evite însăjumarea ființei terestre.

Dimpotrivă, dacă se forțează comunicarea, există riscul fie de a fi înselat de către creierul *mediului* care repetă în mod inconștient idei dragi celui cel consulta, fie prin apariția de imagini ale celui dispărut,

fotografii animate ce plutesc în astral sau prin apariția de entități ce utilizează mediumul pentru a acapara un strop de existență materială.

Trebuie deci să știm să așteptăm vești de la cei plecați. Certitudinea existenței lor se poate obține după căutări făcute cu grijă, trebuie concentrate gândurile asupra celui plecat, el trebuie să simtă magnetismul dragostei și nu disperare sau lacrimi, iar atunci, treptat, vălul se va ridica, inima se va umple cu un murmur dulce, va apărea un fior ce indică prezența de pe celălalt tărâm și, puțin câte puțin, se va revela marele mister. În acest moment este necesară păstrarea secretului ce nu trebuie împărtășit neinițiaților sau blasfematorilor.

Să speri, să te rogi, să ai încredere în Mântuitorul sufletelor și în Fecioara de Lumină, aceasta este calea către pacea sufletească.

Majoritatea ființelor omenești duc o dublă existență. Pe de o parte, fiecare om se ocupă de viața sa personală și, de aceea, a familiei sale, atunci când aceasta există; pe de altă parte, același om are o profesie sau o funcție utilă colectivității căreia îi aparține.

În general, prin profesie își procură mijloacele materiale necesare vieții proprii și a celor apropiati. Această lege a celor două planuri ale existenței, personală și colectivă, este comună întregii Naturi.

Considerăm că viața unui astru este constituită din mișcările sale; viața unui astru ca Pământul este constituită din mișcarea de rotație în jurul propriei axe și dintr-o viață colectivă, în care astrul nu mai este decât o roțiță din angrenajul Universului, atunci când se rotește în jurul Soarelui.

Revenind la ființa umană, aceasta își poate

modifica planul existenței, adică poate muri pentru trei motive principale:

1. pentru el însuși, când moare celibatar, fără o ființă apropiată, în urma unui accident sau a unei boli;

2. pentru ai săi, atunci când se sacrifică pentru a-și salva familia;

3. pentru colectivitate, atunci când se sacrifică în mod voluntar pentru salvarea sau apărarea patriei sale.

În fiecare din aceste cazuri, schimbarea planului se face în mod diferit.

Plecarea dintr-o existență egoistă este lentă, iar eliberarea forțelor personalității este mai dureroasă.

Dimpotrivă, orice sacrificiu este echilibrat de către asistență spontană a entităților inteligente din planurile în care are loc eliberarea. Nu are nici o importanță cum numim aceste forțe: spirite, îngeri, suflete ale patriei, forțe ideatice, deoarece numele nu are nici o importanță în sine. Ce trebuie sătul este că se eliberează de orice suferință fizică și de orice dezechilibru moral odată cu schimbarea planului.

Aceasta este una din aplicațiile legilor universale cărora omul li se supune la fel ca toate celelalte ființe vii, căci pentru Natură, în impasibilitatea și detașarea ei, valoarea unui om nu este adeseori mai mare decât a unui spic de grâu, deși orgoliul omenesc este de cele mai multe ori incomensurabil.

II REÎNCARNAREA

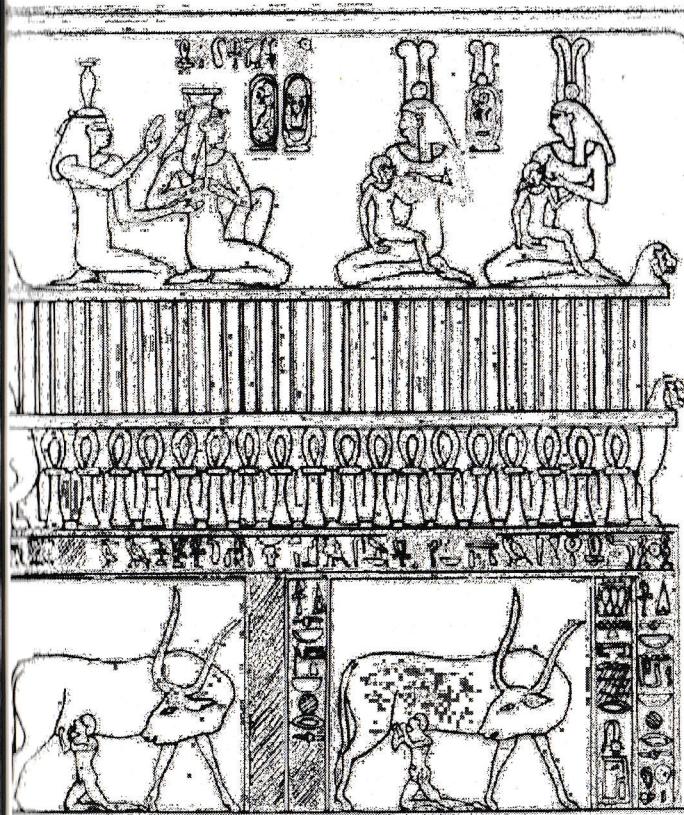
DEFINIȚIE. ISTORIC. TEXTE. CONSTITUȚIA UMANĂ. GÂNDIREA MECANISMUL ȘI ACȚIUNEA SA. METEMPSIHOZA.

Reîntruparea reprezintă reîntoarcerea Principiului Spiritual într-un nou înveliș material. Pentru o ființă umană acest înveliș este întotdeauna un corp omenesc. Reîntruparea poate avea loc fie pe planeta pe care și-a desfășurat ultima existență, fie pe o altă planetă.

Nu se poate determina timpul care precede reîntoarcerea într-un corp fizic, după cum nu se poate stabili durata existenței terestre. Unii oameni petrec 3 ani pe pământ, iar alții trăiesc 90 de ani. Dacă s-ar spune: omul trăiește pe pământ 30 de ani, afirmația ar fi cu siguranță a unui statistician amator și nu a unui observator al legilor reale.

Durata vieții pământene este un parametru personal, ca și intervalul de timp ce a precedat revenirea pe pământ, proces dependent de o mulțime de factori.

Înainte de reîntruparea pe o anumită planetă, entitatea spirituală este supusă unui proces de ștergere a memoriei existențelor anterioare. Referitor la aceste afirmații, vom cita din autorii clasici care simbolizează acest proces prin paharul cu apă din fluviul Lethe, flu-

viul uitării, băut înainte de revenirea pe Pământ.

Reîntruparea a fost considerată un mister ezo-teric în toate inițierile antice.

Iată un citat din învățărurile egiptene de acum 3000 de ani înainte de Christos, despre reîntrupare:

Înainte de a se naște, copilul a trăit, iar moartea nu e un sfârșit. Viața este o continuă devenire, KEPRA-OU, și se desfășoară asemenei zilei solare care reîncepe. Omul este constituit din inteligență, KHOU, și din materie, KHAT.

Inteligența este luminoasă și se înveșmântează pentru a locui corpul cu o substanță care este sufletul: BA.

Animalele au un suflet, un Ba, dar un Ba lipsit de inteligență, de Khou.

Viața este un suflu: Niwan. Atunci când sufletul se retrage în Ba, omul moare. Această primă moarte se manifestă în plan material prin coagularea lichidelor organice, golirea vaselor sanguine, dizolvarea materiei constitutive a corpului.

Prin îmbălsămare, toate materiile se conservă, inclusiv săngele, pe care Ba le va reînvia după judecata lui Osiris. Suflarea este în slujba sufletului.

M. Fontaine, Egyptes, 424.

Vom cita mai departe din lucrările autorilor clasici, legate de acest subiect.

Unele societăți orientale, stabilite în Europa, fac afirmații extrem de eronate asupra reîntrupării și consecințelor sale, încât suntem obligați, pentru a corecta aceste erori, să revenim asupra subiectului în mod detaliat.

Reîntruparea corpului fizic

Corpul fizic este simbolul reîntrupării pământene.

Ne vom ocupa de acum numai de reîntruparea pământeană, întrucât aceeași lege este valabilă pentru

orice înveliș material de pe orice planetă.

Tabla de Smarald a lui Hermes ne învață că ceea ce este sus este și jos și invers, pentru a săvârși miracolul Unității.

Dacă reîntruparea există pentru Spirit, ea există și pentru corp; altfel spus, un corp pământean revine într-un alt corp pământean fără a părăsi planeta, dacă un Spirit revine într-o altă entitate materială.

De aici confuziile între reîntrupare sau reîn-toarcerea spiritului într-un corp fizic, după un stagiu în plan astral, și metempsihoză sau trecerea corpului fizic prin corperi de animale și de plante, înainte de a reveni într-un nou corp fizic.

Reîntruparea și metempsihoză nu trebuie niciodată confundate, omul nu retrogradează, iar spiritul său nu devine niciodată un spirit de animal, cu excepția planului astral, în stare elementară, dar cunoștințele referitoare la aceasta sunt încă un mister.

Să studiem deci corpul fizic.

Corpul fizic este un suport triplu: el susține 3 principii și are 3 centri, în care fiecare din cele 3 principii își are propriul domeniu.

Corpul susține:

1. principiul instinctelor, principiu în întregime fizic, localizat în stomac;

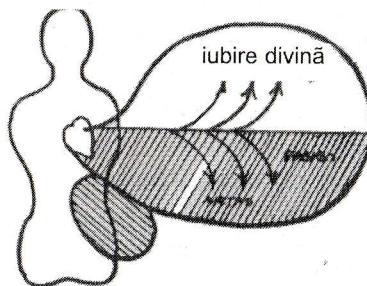
2. principiul sentimentelor și forțelor astrale, situat în torace și având drept centru, plexul cardiac;

3. principiul forțelor spirituale și al mentalului, situat la nivelul capului.

Conform acestor principii ale corpului, există un corp fizic, unul astral și un corp mental; dar acestea sunt cuvinte și împărțiri arbitrale; noi vom rămâne în dome-

niul fiziologiei curente.

În creație totul se întrepătrunde și nici un plan nu poate fi studiat fără celelalte. Considerăm util să deschidem aici o paranteză și să consacram câteva rânduri gândirii, mecanismelor și acțiunii ei, încercând să punem de acord ideile filozofilor și cele ale fiziologilor. Mulți cititori sau auditori ne-au rugat să prezentăm succint această problemă extrem de interesantă

Care este mecanismul gândirii ?

Care este mecanismul prin care o impresie venită din exterior prin intermediul organelor de simț este percepută, digerată (dacă ni se permite această exprimare) și fixată în memorie ?

Sunt întrebări importante la care filozofii, fiziologii și psihologii s-au străduit să răspundă, fiecare folosind sistemul preferat.

Știința Spiritului cuprinde mai multe școli: Psihonomia - care studiază diferențele denumiri ale facultăților Spiritului, Psihologia sau studiul filozofic al acestor facultăți, Psihosofia sau cercetarea relațiilor dintre Spirit și Întelepciunea Divină, Psihurgia sau Psihofania - care manipulează calitățile secrete ale Spiritului și altele.

Nu avem pretenția să rezolvăm o problemă ce a fost abordată de atâția gânditori eminenti. Ambiția noastră este mult mai mică. Fără să ne folosim ideile proprii, vom rezuma aceasta problemă cât mai simplu.

Mecanismul gândirii este un proces veritabil de digestie și analog digestiei intestinale, care introduce în organism celule noi ce provin din alimentele ingerate din exterior, în același mod, digestia cerebrală fixează în Spirit și mai ales în memorie, idei provenite din senzațiile aduse din exterior. Analogia dintre circumvoluțiile intestinale și circumvoluțiunile cerebrale, cel puțin ca aspect macroscopic, a fost constatătă de mult timp.

În acest studiu, filozoful se va împiedica în detaliile anatomici inutile, iar fiziologul ne va feri de vorbăria inutilă și de lipsa de date concrete ale filozofului.

Ca și orbul și șchiopul din fabulă, acești doi cercetători se vor ajuta între ei. Vom alterna părerile medicului cu cele ale filozofului, încercând să evităm orice zonă obscură.

Mecanismul gândirii se reduce la 3 componente importante:

1. primirea senzațiilor care aparțin SENSIBILITĂȚII;
2. transformarea acestor senzații în idei, fixarea lor și transmiterea către centrii volitivi: INTELIGENȚĂ și memorie;
3. emiterea către exterior a rezultatului transformării ideii de către centrii volitivi sub formă de arte sau cuvinte: VOINȚA.

Sensibilitatea, inteligența, voința constituie primul fundament al oricărui studiu psihologic.

În această trinitate, senzațiile ajung la creier din mediul exterior ca și alimentele în stomac.